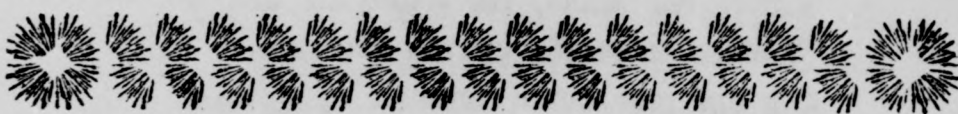


Står den Kung, som hägnar Nationen,
Hägnar dess lagar och skyddar dess rätt!
Se, den Prins som står närmast thronen!
Se, den Carl Johans blomstrande Ått!

För Riksbudet till Sver.

Kungen har utvald oss till sin tjänst,
Och vi äro redo att hans vilja följa.
Vi äro redo att hans vilja följa,
Och vi äro redo att hans vilja följa.



För Östgötha Lif-Grenadierer.

Mot.: Vidingasåten! återiga lundar!

Konungen bjuder, frigarne samlas;
Svärden de höja och härsköld de slå.
Trummorna hvirfla, Sveas, den gamla,
Modiga söner kring henne stå.
Blommorna knoppas, vårsolen glöder,
Fläktarne komma ljumma från söder;
Allt är så herrligt, glädjans öf, bröder!
Lustigt till kämpalekar vi gå.
Friden sträcker sina vingar
Ännu moderligt huld öfver Skandiens ö.
Drages harpa återklingar
Ifrån klippor och skär, ifrån fjellar och sjö.
Men om fienden kom hit
För att väcka gräl och split,
Se, då mötte vi honom med wapen i hand.
Vi ej dröja
Till att höja
Våra svärd för vår frihet, vår Kung och vårt land.

Se, den Kung, som hägnar Nationen,
Hägnar dess lagar och skyddar dess rätt!
Se, den Prins som står närmast thronen!
Se, den Carl Johans blomstrande Ått!

Står den Kung, som hägnar Nationen,
Hägnar dess lagar och skyddar dess rätt!
Se, den Prins som står närmast thronen!
Se, den Carl Johans blomstrande Ått!

För Svea Artilleri-Regemente.

Mot.: O yngling, om du hierta har.

Hur herrligt öfver stad och land
Sig hvälfver himlen klar!
Och sågeln öfver sjö och strand
På sträckta vingar far.
Allt är så lustigt, sommarn står
Och huld vid hvarje dörr
Och flätar blommor i sitt hår,
Der bländande än förr.
Kamrater! huru lustigt då
Att bo på grönskadt fält,
Der blistrande gewären stå
Omkring de hvita tält.
Der trummors och kanoners dån,
Och hästarnas muntra språng
Man hör båd när och fjerran från,
Samt mången munter sång.
Och sjungom och i denna stund
En sång för friheten,
Som troget slutit sitt förbund
Med brödrakärleken.
Svenskt mannamod och idoghet
Bland våra fjällar bo,
Samt hjeltekraft och tapperhet
Och slit och kämpatro.
Carl Johans spira hägnar dem
I fridens milda skydd.
O, dröje de i våra hem
Och i vår fosterbygd!